51. Bližajoče se sodbe

1 (Gospod): »Zato naj bo vsak od vas blag in ponižen; tako si boste izkazovali tudi pristno človeško spoštovanje, se med seboj dobro razumeli in mirno živeli.
2 Častihlepje in ošabnost porajata zlovoljnost, jezo, zaničevanje drugega, zavist, bes in nazadnje maščevanje, vojno in njene hude posledice. Častihlepnež in ošabnež je tudi zmeraj samoljuben in pohlepen; in ker si hoče nagrabiti čim več, da bi si povečal posvetni ugled, je žalostna posledica vsega tega, da na stotine in tisoče ljudi okoli njega nima nič in mora živeti v najhujši revščini in stiski. Tako je bilo tudi v Noetovih časih in še več tega bo v poslednjih dneh novega poganstva.
3 Toda nad to zlo in skrajno peklensko stanje bo prišla sodba, sprožili jo bodo ljudje sami. Čezmerno število ubogih in tlačenih se bo nazadnje dvignil nad svoje objestne in ošabne tlačitelje in jih pokončalo, in to bo drugi potop, ki ga bo povzročil ogenj jeze prehudo in premočno zatiranih revežev.
4 Toda takrat bo tudi naravni ogenj opustošil številne kraje; kajti ljudje tistega časa bodo iz pretiranega zemeljskega pohlepa kakor hudobni črvi vrtali globoko v zemljo, tam iskali vsakovrstne dragocenosti in jih tudi našli. Toda ko bodo prišli do velikanskih zalog pokopanih pragozdov Zemlje in jih začeli uporabljati za kurjavo in taljenje kovin in še za številne druge reči, bo pred vrati tudi poslednja sodba, ki si jo bodo pripravili kar sami.
5 Najbolj pa bodo trpeli tisti, ki bodo prebivali v velikih mestih kraljev in tedanjih zemeljskih mogočnežev.
6 Zato ostanite vedno blagi in ponižni in polni prave ljubezni do bližnjega, pa vas ne bo prizadela nobena sodba; kajti tam, kjer bodo tisti čas živeli ljudje v skladu z Mojim redom, sodbe ne bo. To vam napovedujem zato, da boste to lahko prenesli in sporočili tudi drugim ljudem, da se nihče ne bo mogel izgovarjati, da ni bil posvarjen pred nevarnostjo.«
7 Vsi so rekli: »Gospod in Mojster, lahko Ti zagotovimo, da se bomo s Tvojo pomočjo resnično zavzeli za dobro in pravično; toda na tej zemlji, ki je velika in obširna, je veliko ljudi in ne bomo mogli priti prav v vsa mesta; tako se bo zlo med dobrim in resničnim bohotilo še naprej in ga ne bomo zmogli povsem ustaviti.«
8 Jaz sem rekel: »Nihče, ki v Mojem imenu dela dobro, ne bo klican na odgovornost, in tako tudi vi ne. Dovolj je, da prenesete ljudem resnico; kako bodo ti potem živeli in ravnali, pa je njihova stvar. Kdor bo živel in ravnal po resnici, ne bo izpostavljen nobeni sodbi, temveč bo dosegel večno življenje in postal blažen.«

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 8

108. Doba tehnike

1 (Gospod:) »Končno pa bo prišel čas, ko bodo ljudje dosegli veliko modrost in spretnost v vseh stvareh in bodo izdelali različne stroje, ki bodo opravljali vse človeško delo kot živi, razumni ljudje in živali; zaradi tega pa bo veliko človeških rok ostalo brez dela in ubogi, brezposelni ljudje bodo trpeli silno lakoto. Potem se bo beda ljudi neverjetno stopnjevala. Tedaj bom Jaz spet obudil ljudi in oni bodo oznanjali resnico Mojega imena več kot dvesto let. Blagor tistim, ki se bodo ob tem spreobrnili, čeprav bo takih le neznatno!
2 Ko pa se bo število čistih in dobrih kot v Noetovih časih zelo 'zmanjšalo, tedaj bo zemljo spet zadela splošna sodba, ki ne bo prizanesla niti ljudem, niti živalim, niti rastlinam. Ošabnim ljudem tedaj ne bodo koristila ogenj in smrt bruhajoča orožja, ne njihove trdnjave in železne ceste, po katerih se bodo vozili s hitrostjo izstreljene puščice, kajti prišel bo namreč sovražnik iz ozračja in pokončal vse, ki so zmeraj sejali zlo. To bo resnično čas kramarjev in menjalcev.
3 To, kar sem pred kratkim v Jeruzalemu v templju storil menjalcem in golobjim kramarjem, bom tedaj na veliko storil po vsej zemlji, uničil bom vse kramarske trgovine in menjalnice s sovražnikom, ki ga bom poslal iz prostranega zemljinega ozračja kot švigne blisk z velikim bobnenjem in pokanjem. Resnično, proti njemu se bodo zaman bojevale vse zemeljske vojske; toda Mojim redkim prijateljem veliki, nepremagljivi sovražnik ne bo storil žalega in jim bo prizanesel, da bodo ustvarili povsem novo drevesnico, iz katere bodo izšli novi in boljši ljudje!
4 Razumite to dobro! Nikar pa ne mislite, da bi Jaz hotel vse to in bi bilo zaradi tega vse že tako določeno! To naj bo tuje Meni in vam! Bo pa tako kot pred Noetovimi časi: ljudje bodo svoje bogato svetno znanje in pridobljene spretnosti uporabljali v čedalje hudobnejše namene in bodo povsem prostovoljno priklicali nase različne sodbe iz globin Mojega stvarstva in nazadnje nad vso zemljo. Ob tem pa pravim tudi Jaz z vami, mojimi vrlimi Rimljani: Volenti nonfit iniuria! *(Tistemu, ki hoče, se ne godi krivica!).*
5 Da, s pravo mero in ciljem naj imajo ljudje vse in si uredijo mnogotere udobnosti za zemeljsko življenje in naj varujejo svoje roke pred težkim delom, da bi pridobili toliko več časa za obdelavo in plemenitenj svojih src in duš, in vsi naj bodo enako polni veselja v Mojem imenu vse svoje življenje; med njimi pa naj ne bo nobenega trpečega in žalostnega, razen tistega, ki zlonamerno greši zoper vsak dobri red v Mojem imenu!
6 Toda če bodo z naraščajočo naravno spretnostjo ljudi naraščale tudi njihova sebičnost, lakomnost in oblastiželjnost in bodo te zatemnile človeške čudi, tedaj se seveda tudi hudim posledicam tega ne bo mogoče ogniti. Če hitro postavljate eno

nogo pred drugo, je posledica tega hitro napredovanje. Kdor pa omahuje in prestavlja noge počasi, mora prenesti tudi to, da ga prehiti celo polž. Padec z višine očitno prinese telesu smrt; če pa nekdo iz izkustva to ve, pa kljub temu skoči z velike višine v globino - kaj to pomeni?
7 Vidite, to je slepa objestnost in zle posledice niso Moja volja, temveč nespremenljivi zakon Mojega večnega reda, ki ga ni mogoče odpraviti niti v posameznem kraju niti na splošno! Mar naj recimo ognju odvzamem njegovo uničevalno vročino zato, da se ne bi norec, ki se vrže v ogenj, poškodoval? Ali naj vzamem vodi to, daje voda, zato, ker človek, ko pade vanjo zaradi neprevidnosti, nasilja drugega ali svoje objestnosti, kmalu utone?«

109. O samoobsodbi ljudi

1 (Gospod:) »Poglejte gore, polne gozdov in grmičevja! Glejte, vse to vsrkava njim ustrezne naravne duhove (elektrika, magnetni fluid) v pravi meri! Pojdite in posekajte vse gozdove po gorah, pa boste zelo kmalu občutili zelo bridke posledice takšnega početja; zaradi tega bodo velike množice svobodnih in najsurovejših naravnih duhov čedalje bolj napolnjevale zrak, ki obdaja zemljo. In ker ne bodo našle ustreznih prostorov za bivanje in delovanje, se bodo množično sprijemale in s svojim nemirom, lakoto in žejo (nagonom po asimilaciji) povzročile najhujše in vseuničujoče viharje in vse dežele tako povsem opustošile, da nato v sto, pogosto tisoč letih ne bo zraslo nič drugega kot tu in tam kakšen mah, kakor so še dandanes po širni zemlji obsežna prostranstva, ki so prav tako brez rastlinja kot pusti in gluhi apnenčasti kamen na obrežju Mrtvega morja v spodnji Palestini, kamor teče Jordan.
2 Da, je morda Moja volja takšna? O ne! Kjer morajo ljudje svobodno hoteti in tudi ravnati, da bi postali ljudje tudi v duhu, tam nočem Jaz sam - četudi ljudje še tako divjajo - sploh nič, temveč le dopustim, da zanesljivo dosežejo to; za kar so si tako zelo prizadevali, kot da bi šlo za njihovo življenjsko srečo. Naj so posledice dobre ali slabe, pri Meni je to vseeno! Sami pridelajo - sami imajo! Četudi vem, kaj se bo v prihodnje zgodilo, s Svojo vsemogočnostjo ne morem in ne smem posegati vmes; če bi to storil, bi človek prenehal biti človek. Potem bi bil le še oživljeni stroj, sicer pa nič drugega in sam zase ter Zame nikoli ne bi mogel biti nič vreden. Podoben bi bil pisarju, ki sam ni sposoben napisati niti zloga, če pa naj bi kljub temu pisal, mu mora pisanja vešči voditi roko od A do Ž; in ko na ta način napiše spis, ga kljub temu ne razume. In četudi bi tako napisal sto tisoč pisem, bi bil sam kljub temu prav tako malo pisar kot pisalo, s katerim je pisal. Prav tako malo bi bil človek te zemlje človek, če mu ne bi nenehno pustil nedotaknjene svobodne volje in svobodnega delovanja po

njej.
3 Seveda lahko voljo urejajo vsakovrstni nauki in zakoni, toda noben nauk ali noben zakon ni svobodni volji ovira v izpolnjevanju tistega, kar hoče. Če hoče človekova volja neki nauk in zakon sprejeti za vodilo svojih dejanj, se bo sama brez kakšne notranje prisile ravnala po tem; če pa tega noče, je nobena oblast na svetu in v nebesih ne more in je tudi ne sme k temu prisiliti! Kot sem rekel: Brez svobodne volje človek ne bi bil več človek, temveč zgolj naravno oživljeni stroj, in take stroje bodo ljudje sčasoma tudi izumili, da bodo opravljali najzahtevnejša dela, ki jih je zdaj sposoben opraviti komaj kak človek. Toda takšen stroj kljub temu ne bo človek, niti po obliki in še manj po resničnem notranjem svobodnem delovanju; nima namreč svobodne volje in zato tudi nikoli ne bo mogel samostojno opravljati dejanj. Opravljal bo to, kar je položila vanj človekova volja, in nikoli in nikdar nič drugega.
4 Človek pa more sam iz sebe doseči vse, kar bi hotel, in nihče tega ne more preprečiti. Tako lahko človek z zemljo, ki nosi in hrani njegovo telo, počne, kar hoče, in ga potem večinoma šele posledice poučijo, ali je bila njegova volja dobra ali slaba.
5 Zato pa ima vsak človek pamet in razum, ki izhaja iz nje. Zato se lahko ob nauku, zunanjih zakonih in raznovrstnih izkušnjah izmodri in nato lahko sam izbere dobro, pravično in resnično in se ravna po tem; toda ob tem vendarle ne trpi prisile, ko izbira sam, kar spozna kot dobro, pravično in resnično.
6 Da pa kljub temu ljudje večinoma iz časnih interesov pogosto teptajo to, kar so spoznali kot dobro, pravično in resnično, in ravnajo v nasprotju s tem, lahko že zdaj dan za dnem opažamo na stotinah ljudi, iz tega pa spet izhaja, da prav nič ne more ogroziti in omejiti svobode človekove volje. In tako je že mogoče, da bodo ljudje sčasoma lahko izumili velike stvari in bodo lahko tudi na zemljino naravo vplivali tako, da bo ta nazadnje postala do kraja prizadeta. Posledice tega seveda ne bodo prijetne in se bodo zdele kot zanesljiva kazen za slabo uporabljeno voljo, vendar ne zato, ker bi Jaz to hotel, temveč bo to porodila človekova volja.
7 Če pa hočejo ljudje znova vesoljni potop, naj le pridno odkopavajo in izravnavajo gore - s tem bodo odprli zapornice podzemnim vodam! Če hočejo videti vso zemljo v plamenih, naj le pridno uničujejo gozdove in naravni duhovi (elektrika) se bodo tako namnožili, da bo zemljo bliskovito obdalo ognjeno morje! Me bodo morda tudi tedaj dolžili, da hočem kaznovati zemljo z ognjem?! Zato poučujte ljudi, naj bodo modri, sicer bodo sami priklicali sodbo nase! Jaz pa vem, da se bo to zgodilo in kljub temu ne morem in ne smem tega ovirati s Svojo vsemogočnostjo, ampak le z naukom. - Ali razumete?«

Jakob Lorber

Janezov veliki evangelij
knjiga 5